

OKTÓBER – MESIAC ÚCTY K STARŠÍM

Milá babka, milý dedko! Ďakujem vám za všetko.
Za tie chvíle starosti, úsmevu a radosti.
Mám vás veľmi rád, chcem vám darček dať.
Je to darček skromný, malý, o to viac s láskou daný.
Je to slovko ĎAKUJEM, ktoré vám vždy rád poviem.

Tak ako detstvo, či dospelosť, aj staroba je prirodzenou súčasťou nášho života. Starnutie je zákonitý, všeobecný jav, ktorému podliehajú všetky živé organizmy, teda aj my ľudia. Je to nezvratný a postupný proces v našom živote.

Október, ktorý sme nedávno začali, nám pripomína jednu z najvzácnejších cností, ktorá môže byť zrodená v duši človeka. Je ňou úcta k starším... Preto sa patrí uctiť si našich starých rodičov a dať im najavo svoju náklonnosť a lásku. Je to dobré pripomenutie, aj keď osobne som presvedčený, že úcta k starším je skutočnou úctou len vtedy, ak je spontánna a najmä sústavná. Aj preto ten konkrétny mesiac považujem len za jemné pripomenutie určitej symboliky s nadchádzajúcou jeseňou.

Tak ako končí leto a začína jeseň, prichádza staroba nenápadne a pomaly. Nedá sa jej vyhnúť. Staroba je výzva a vôbec neznamená koniec životnej aktivity. V jednom nemenovanom časopise vyšiel článok pod titulkom „Kde sa stratili babičky?“. V texte sa viaceré dospelé dcéry-matky pošťazovali, že im nevyšli očakávania, s ktorými naisto počítali. Že o ich deti sa dobre postarajú staré mamy. Ich vlastné matky však po nástupe na zaslúžený dôchodok starostlivosť o vlastné vnúčatá jednoducho odmietli prevziať. Miesto toho vzali do rúk vlastný život a v mnohých prípadoch rodinu prekvapili nielen záujmom, ale aj uskutočnením vlastného ďalšieho vzdelávania a inými aktivitami. A pritom dávali najavo nefalšovanú radosť zo života. Poviem ešte iný prípad: Medzi tromi dámami v strednom veku, pravdepodobne kamarátkami, ktoré si vychutnávali zmrzlinu pri bývalom kine Lipa, sa odohral takýto rozhovor: „Predstavte si, moja 75-ročná mama sa mi včera pochválila, že sa lekárovi v nemocnici poďakovala e-mailom!“ Kamarátky neveriacky krútili hlavami. „Vravela, že v internetovej kaviarni. Poďakovanie vedela napísať ona, ale potom už poprosila nejakého mladíka, a ten jej to odoslal“. „Tie naše mamy sú dobré“ - zareagovala so smiechom druhá. „Aj moja, a tá má už 79 rokov, sa minule chválila pred susedmi, že ovláda mobil, že ním volá bez problémov, s kým chce a ja dodávam, že okrem toho robí s ním nádherné fotky.“ Nuž tieto názory na matky - dôchodkyne a najmä na vzťah k nim stojí za zamyslenie. Ak má človek chuť a záujem žiť ďalej naplno, ak mu to dovoľuje aj zdravotný stav, mal by to urobiť. Priemerná dĺžka života sa stále predlžuje, treba ho prežiť produktívne. To, že babička s dedkom chodia na výlety, do kina, do divadla, zídu do internetovej kaviarne, že sa stretávajú s priateľmi, je obdivuhodné. A vôbec to neznamená, že babička nemá rada svoje vnúčatá, svoju rodinu. Každá pomoc je dobrá, ale tak, ako všetci ľudia, aj babička má právo na trávenie svojho času podľa vlastných predstáv. Nemali by sme im to vyčítať a nemali by sme ich využívať, veď ony svoje deti odchovali. Samozrejme je veľa aj takých starých mám, starých otcov (hlavne na vidieku),

ktorí žijú výlučne pre svoje deti a vnúčatá. Každý sa však musí rozhodnúť sám, slobodne. Aj to je úcta k staršiemu.

Už v roku 2012 sme mali Európsky rok aktívneho starnutia a medzigeneračnej solidarity, pretože senior nie je chápaný len ako nejaký objekt, o ktorý sa treba starať. Ale aj on sám sa má do tej starostlivosti – podľa svojich fyzických a psychických možností – zapájať.

Vážení seniori! Prebieha mesiac, kedy si vás s úctou a láskou pripomíname. Všetkým vám prajem, aby vaši blízki mali nielen v tomto mesiaci, ale aj po celý rok pochopenie pre vašu neistú chôdzu, trasľavé ruky, váš zhoršujúci sa zdravotný stav, aby vždy stáli pri vás tak, ako ste vy stáli pri svojich deťoch, v dobrom aj v zlom. Dovoľte, aby som vám z úprimného srdca zaželel pevné zdravie, veselú myseľ, veľa spriaznených blízkych priateľov a len tie najlepšie medziľudské vzťahy, dlhý život, vďačnosť a pomoc vašich detí. Nech je jeseň vášho života slnečná, plná lásky a pochopenia zo strany vašich najbližších.

Čo dodať na záver? Hádám ešte toto: „Človek je krásny nielen vtedy, keď má pružný krok. Človek je krásny podľa múdrosti, čo zračí sa mu v oku, podľa vrások a bielych vlasov, podľa slov, keď ponára sa v hovore s deťmi do rokov, keď aj on bol mladý. Jednoducho, človek je krásny vtedy, keď ho ľudia majú radi!“

Spracovaj jsz (námet z internetu)